

Capitolul 6

Capitolul 6

Slujire răbdătoare însoțită de mărturia judecății pentru respingerea misiunii Sale

În ceea ce urmează, Marcu reia istoria propriu-zisă a acestei lucrări. Totuși îl vedem pe Isus deja respins de un popor orbit, în ciuda puterii de care El dăduse dovadă și care dădea mărturie despre gloria Persoanei Sale. În același timp, El își continuă slujba și trimite pe ucenici fără să precupețească vreun efort; dar îi trimite cu mărturia judecății care îi așteaptă pe cei care se fac vinovați de respingerea misiunii Sale – respingere care de fapt se împlinea deja. Totuși Domnul continuă să dea dovezi în milă și bunătate, ale faptului că Yahve, plin de compasiune pentru poporul Său, Se afla acolo; și-i pregătește pe ucenicii Săi pentru a înțelege că rezultatul lucrării Sale este sigur și anume moartea Sa prin mâna națiunilor cărora îl vor preda marii preoți.

Slujirea Domnului, limitată de necredința lui Israel, se extinde în afara acestui popor

Pentru iudei, Isus era tâmplarul, fiul Mariei. Necredința oprea mâna binefăcătoare a lui Dumnezeu cu privire la ei. Isus își continuă lucrările și le desfășoară în altă parte, și trimite înaintea Sa pe ucenicii Săi – trimiteri care implica posedarea unei puteri divine. Misiunea pe care o primesc de la El îi îndreaptă pe ucenici tot spre Israel și ei aveau să pronunțe judecata împotriva țării lui Emanuel, țării lui Israel, ca fiind o țară întinată, oriunde mărturia lor avea să fie respinsă. Trebuiau să pornească la drum bazându-se pe protecția puternică a Aceluia care-i trimitea și pe faptul că nu vor duce lipsă de nimic. Domnul suveran dispunea de toate lucrurile. Hristos poate să dea nu numai binecuvântări – El însuși fiind canalul acestor binecuvântări – ci poate să dea ucenicilor Săi și autoritatea de a alunga demonii. Ucenicii își îndeplinesc sarcina.

Acest pasaj arată într-un fel remarcabil poziția și gloria lui Hristos. El este Slujitorul; pentru oameni, El este fiul tâmplarului. În noua Sa slujbă El nu ia alt loc decât acela de a împlini ceea ce Dumnezeu îi dăduse să facă. N-a putut să facă acolo nici o minune din cauza necredinței lor. El era întotdeauna gata să lucreze, dar era împiedicat în exercitarea dragostei Sale atunci când nici o ușă nu se deschidea pentru a primi influența ei; și firea, care judecă toate lucrurile potrivit cu ceea ce se vede, nu poate să deschidă niciodată o astfel de ușă. Dar acolo unde se manifesta o nevoie, dragostea Sa, care nu obosea niciodată, lucra și trebuia să lucreze. Câțiva bolnavi profită în acel moment de o dragoste care nu disprețuia pe nici unul dintre ei, și aceasta pentru că dragostea nu caută folosul său.

Puterea și dragostea arătată în Slujitorul dependent

Dar în versetul următor, Acela care nu putea să facă nici o minune (pentru că slujirea Sa depindea de niște condiții divine, pe baza cărora Dumnezeu avea să întemeieze și să continue relațiile Sale cu oamenii pentru a Se descoperi pe El însuși) dă acum altora putere asupra duhurilor necurate, o putere de origine divină. Oricine poate să facă minuni dacă Dumnezeu îi dă această putere; dar numai Dumnezeu poate da puterea aceasta. Cei doisprezece nu aveau să ducă lipsă de nimic pentru că Emanuel era acolo; ei trebuiau să vestească judecata, dacă mesajul lor ar fi fost respins. Dragostea divină făcuse ca Domnul Isus să Se găsească acolo ca un slujitor dependent; dar Slujitorul dependent era Dumnezeu prezent în har și în dreptate.

Împotrivirea ucigașă a autorităților în Israel; moartea lui Ioan Botezătorul

Iar toate aceste manifestări de putere au ca efect trezirea conștiinței celui care domnea atunci în Israel; și evanghelistul deschide pentru noi această istorie a atitudinii ucigașe a autorităților lui Israel din timpul acela împotriva martorilor adevărului (versetul 14 și următoarele). Irod îl omorâse pe Ioan pentru a satisface nelegiuirea unei femei care-i plăcea, nelegiuire pe care o împărtășea cu ea. Un dans valora pentru el mai mult decât viața unui profet al lui Dumnezeu. Așa era guvernatorul lui Israel!

Mila și puterea lui Isus; cei săraci săturați cu pâine

Apostolii revin. Isus îi ia deoparte din mijlocul mulțimii curioase și pline de nevoi și îi duce într-un loc pustiu; dar mulțimea îi urmează. Iar Isus are milă de cei săraci din turmă, deși Se afla respins din mijlocul țării pe care o iubea; și de aceea manifestă în favoarea lor puterea lui Yahve pentru a-i binecuvânta, potrivit Psalmului 132. El satură cu pâine pe cei săraci. După ce dă drumul mulțimilor, El traversează marea mergând pe ape, ajungându-i din urmă pe ucenici, iar în momentul acela vântul încetează. Despre aceasta am vorbit atunci când am meditat asupra Evangheliei după Matei. Lucrarea ucenicilor se terminase, dar inimile lor, încă împietrite în vremea aceea în ciuda tuturor minunilor pe care le-au văzut, uită toate aceste minuni. Domnul continuă lucrarea Sa de binecuvântare. Era de ajuns o atingere pentru ca cineva să fie vindecat.